

ГЛАВА 50.

1 И ^априпади **Иосифъ** на лице-то на башж си ^би плака отъ горѣ му, и цѣлова 2 го. И заповѣда **Иосифъ** на слугы-тѣ си лѣ-
3 кари-тѣ да балсамосать башж му: и лѣ-
4 кари-тѣ балсамосахж Израилю. И испль-
нихж ся за него четыридесет дни, за-
щото така ся испльнявает дни-тѣ на бал-
5 самосваніе-то, ^и в плацахж го Египтяни-
6 тѣ седмдесет дни. И като прѣминхж
дни-тѣ на плачъ-ть му, говори **Иосифъ** ^вна
Фараоновій-ть домъ, и рече: Сега ако
намѣрихъ благодать прѣдъ васъ, говорѣ-
те, моліхъ ви ся, въ уши-тѣ на Фараона,
7 и речѣ: «Баша ми мя заклѣ, и рече:
Ето, азъ умирамъ: въ гробъ-ть ми ^{въ}що
си исконахъ въ Ханаанскж-тѣ земїж,
тамъ ще мя потребешъ: и сега, да въз-
лѣзж, моліхъ, и да погреби башж си: и
8 ще ся върнож. И рече Фараонъ: Възлѣз-
та погреби башж си, като тя е заклѣль.
9 И възлѣзж **Иосифъ** да погребе башж си:
и възлѣзохж съ него всички-тѣ Фараон-
нови слугы, старѣшины на домъ-ть му,
и всички-тѣ старѣшины на Египетскж-
10 тѣ земїж. И всичкий домъ **Иосифъ** и
братія-та му, и домъ-ть на башж му: са-
мо челяди-тѣ си, и стада-та си, и чрѣды-
11 тѣ си оставихж въ земїж-тѣ Гесенъ. И
възлѣзохж съ него и колесницы и кон-
12 ници, щото быде пѣль много голѣмъ. И
дойдохж при гумно-то Атадово, което е
оттатакъ Йорданъ; и тамъ ^{въ}ридахж съ
голѣмъ и много силно ридаше: ^и и на-
прави **Иосифъ** за башж си плачъ седмъ-
13 дни. И Ханаенайц-ти които живѣхж на
онова мѣсто, като видѣхж плачъ-ть при
гумно-то Атадово, рекохж: Плачъ голѣмъ
е това на Египтѧнъ-тѣ: за това ся наре-
че име-то му ^{*}Авелъ-Мисраимъ, което е
14 оттатакъ Йорданъ. И направихж му си-
нове-тѣ му, както имъ заповѣда. И ^ипрѣ-
несохж го сынове-тѣ му въ Ханаанскж-
тѣ земїж, та го погребохж въ пещераж-
тѣ на нивж-тѣ Махпелахъ, коикто ^и«А-

^а Гл. 46; 4.^б 4 Цар. 13; 14.^в Ст. 26. 2 Івр. 16; 14. Мат. 26; 12. Марк. 14; 8. 16; 1.^г Лук. 24; 1. Іоан. 12; 7. 19;

39, 40.

^д Числ. 20; 29. Втор. 34; 8.^е Еса. 4; 2.^ж Гл. 47; 29.^и 2 Івр. 16; 14. Иса. 22; 16.

Мат. 27; 60.

^а 2 Цар. 1; 17. Дѣян. 8; 2.^и 1 Цар. 31; 13. Іоан. 2; 13.^в Рыдане Египетско.^г Гл. 49; 29, 30. Дѣян. 7; 16.^д Гл. 23; 16.^ж Іоан. 16; 21, 22.^и Прит. 28; 13.^и Гл. 49; 25.^о Гл. 37; 7, 10.

враамъ купи съ нивж-тѣ за стяжаніе па
гробъ отъ Ефрана Хеттейининъ-ти срещж
14 Мамврій. И като погребе **Иосифъ** башж
си, върнож ся въ Египтъ, той и братія-
та му, и всички-тѣ които възлѣзохж съ
него да погреба башж му.

15 И като видѣхж братія-та **Иосифъ** че
умрѣ баша имъ, ^идумахж си: Да не бы
Иосифъ злопамятствовалъ на настъ и да не
бы ни въздалъ жестоко за всичко-то зло
16 що му сторихмы. И извѣстихж **Иосифу** и
рекохж: Баша ти заповѣда, прѣди да у-
17 мре, и рече: Така ще речете **Иосифъ**: Про-
сти, моліхъ ти ся, прѣстѣженіе-то на
братія-та си, и грѣхъ-ти имъ: «Зашто
сторихж ти зло: и сега, прости, молимъ
ти ся, прѣстѣженіе-то на рабы-тѣ ^ина
Бога на отца ти. А **Иосифъ** плака когато
18 му говорихж. И отидохж и братія-та му
^иприпади ^ипрѣдъ него, и рекохж:
19 Ето ный смы ти раби. А **Иосифъ** имъ ре-
че: «Не бойте ся: ^ида ли съмъ азъ вмѣ-
20 сто Бога? ^иВы наистинѣ намъслихте
зло противъ мене: ^иа Богъ намъсли за
добро, за да стори както днесъ, щото да
21 спасе животъ-ти на много народа. И се-
га не бойте ся: ^иазъ ще храню васъ и
челяди-тѣ ви. И утѣши ги, и говори по
сърдце-го имъ.

22 И насели ся **Иосифъ** въ Египтъ, той и
домъ-ть на башж му: и живѣ **Иосифъ**
23 сто и десетъ години. И видѣ **Иосифъ** чада
Ефремовы, ^идо третій-ть родъ: и ^идѣ-
ца-та на Махира, Манассіевъ-ти сынъ, ^ися
родихж на **Иосифовы-ти** колѣнѣ.

24 И рече **Иосифъ** на братія-та си: Азъ у-
мирамъ: «а Богъ непрѣмѣнно ще вы по-
сѣти, и ще вы възведе отъ тѣзи земїж,
въ земїж-тѣ, за ^икоикто ся клѣ Авра-
25 аму, Исааку и Йакову. ^иИ заклѣ **Иосифъ**
сынове-тѣ Израилевы, и рече: Богъ не-
прѣмѣнно ще ви посѣти, и ще възнесете
26 коисти-тѣ ми отъ туха. И умрѣ **Иосифъ** на
възрастъ сто и десетъ години: ^ии балса-
мосахж го, и положихж го въ ракъ въ
Египтъ.

^а Гл. 45; 5.^и Втор. 32; 35, 4 Цар. 5; 7.^в Іоан. 34; 29. Рим. 12; 19.^г Евр. 10; 30.^д Псал. 56; 5. Иса. 10; 7.^ж Гл. 45; 5, 7. Дѣян. 3; 13,

14, 15.

^и Гл. 47; 12. Мат. 5; 44.^о Іоан. 42; 16.^и Числ. 32; 39.^и Гл. 30; 3.^в Гл. 15; 14, 46; 4. 48; 21.^г Иех. 3; 16, 17. Евр. 11; 22,^д ш Гл. 15; 18, 26; 3. 35; 12,

46; 4.

^ж Иех. 13; 19. Иис. Нав. 24;

32. Дѣян. 7; 16.

^и Ст. 2.